

Traja bratia

(Žaneta Števaňáková)

Žil raz jeden veľmi chudobný človek. Nemal nič iné, len troch synov a drobulinký domček. Stále rozmýšľal nad tým, ktorému synovi domček zanechať, keď sa raz pominie. Nevedel sa rozhodnúť, lebo všetkých mal rovnako rád. Snád' keby ho predal a rozdelil medzi nich peniaze? To predsa nemohol urobiť, ved' už aj jeho pradedo tu žil. Povedal teda svojim synom: „Vyberte sa do sveta, vyučte sa nejakému poctivému remeslu! Keď sa vrátite domov, ten najšikovnejší dostane dom.“ Rozlúčili sa chlapci s otcom a vybrali sa, každý inou cestou. Aj si našli remeslá, všetci traja sa dobre priučili. Jeden sa stal kováčom, podkúval kráľove kone. Ako dlho mu trvalo vyrobiť jeden pár kopyt, ak za jeden pár sa počítajú štyri kopytá a 1 kopyto spraví za 5 minút? Druhý sa vyučil za holiča. Holil najväčších pánov v krajine. Koľko denne zarobil, ak denne ostrihal 24 ľudí a za jedno ostrihanie zarobil 4,45€? Najmladší zo synov sa učil u slávneho šermiara. Šikovne vedel narábať s mečom. Koľko hodín denne trávil pri šermiarovi, ak tam bol od 8:00-11:30, potom mal obedňajšiu prestávku 45 minút a po prestávke tam bol ešte 4 hodiny a 28 minút? Keď sa všetci vrátili, otec si ich zavolať. Každý mu predviedol svoje remeslo. No najviac sa potešil najmladšiemu synovi a tomu aj daroval dom. Ale pretože to boli dobrí bratia, zostali spolu. Každý v tom makovom domčeku pokračoval vo svojom remesle. Kováč podkúval, holič holil a šermiar učil mládencov šermovať. A takto v mieri a láske nažívali v chalúpke, až kým nepomreli.